

UREDNIŠTVO

RIJEČ UREDNIŠTVA

Poštovani vjeroučitelji!

Početak civilne godine kod nas je ispunjen različitim okupljanjima pastoralnih djelatnika: „Katehetska zimska škola”, „Teološko pastoralni tjedan za svećenike” i „Katehetski tečaj” na Mirenskom Gradu i u Mariboru. Ova sastajanja kateheta i katehistica očiti su znak života naše krajevnice Crkve ali i interesa naših pastoralnih djelatnika da budu u korak s katehetskim zbivanjima bilo onim u krugu naše zemlje, bilo onima izvan granica naše domovine. Svakako da ovim skupovima treba odati veliko priznanje za njihov sustavni i permanentni rad na formiranju pastoralnih radnika u krilu naše Crkve. Svaki od njih ima svoj specifični profil i dobro je da ga njeguje i čuva tako da sudionici imaju veću mogućnost izbora te da se s lakoćom mogu opredjeliti za ono što u konkretnijoj situaciji smatraju potrebnijim za sebe i za svoje apostolsko djelovanje u krugu ljudi među koje ih je stavio Gospodin. Ako je ocjenjivati po onome „izvana” može se, bez daljnjega, reći da naši ljudi vole „čuti”, vole se „sastati”, vole „izmjeniti svoja mišljenja i iskustva”, vole priopćiti svoje uspjehe ali i tražiti savjete i pomoć. Sve su to pretpostavke iskrenog, dobrog i poštenog pristupa zadatku kojega su se zdušno latili. Na osnovu toga i naši organizatori dotičnih skupova te i sami predavači koji na njima sudjeluju pokušavaju sa svoje strane učiniti sve ono što bi te „pretpostavke” nekako stavilo na svoje mjesto. Istini za volju nije uvijek lako zadovoljiti i jednu i drugu stranu. Pa to je inače logika sastanaka. Oni nisu zato da bi se sve riješilo, nego da se ukazuje na mogućnosti rješavanja, da se osmisli i samo traženje i nastojanje, da se upozori na neke nedostatke, te da se nadalje pokažu perspektive koje, ukoliko bi bile ostvarene, mogu biti idealna alternativa postojećoj situaciji. Zato nema mjesta razočaranju s obzirom na ovo ili ono predavanje, s obzirom na ovaj ili onaj intervent, s obzirom na ovo ili ono mišljenje „iz publike”. Svi imamo svoje mogućnosti, ali i svoje granice, svoje uspjehe, ali i trenutke slabosti. Ono što bi trebao biti kriterij naših prosudbi ovakvih sastajanja jest: znati vrednovati i ono „najmanje” što se čulo, vidjelo, doživjelo i iskusilo. Istina je da je čovjek skloniji gledati stvari kroz prizmu „neuspjeloga” ali bilo bi puno konstruktivnije raditi s onim „malo dobra” što se kao takvim uočilo. Ne želim time reći da se čovjek treba grčevito držati svega onoga što je čuo i vidio nego da na osnovu onoga što je doživio pokušava kvalitetnije mijenjati

svoj odnos s obzirom na vlastito djelovanje. To je i krajnji cilj ovih pastoralnih skupova: iznositi naima ideje ne da bi ostale u krugu predavačkih dvorana odnosno radnih skupina, nego da bi imale svoj odjek u „bazi” i da bi tako „događanje” zapljuskivalo svojom svježinom ne samo izravne sudionike nego i one koji će na „njihovu riječ” pokušat usvojiti i za sebe nešto od ponuđenog blaga.

Pod tim vidom od velike je važnosti i objavljivati sve ono što se reklo i što se događa na takvim skupovima. Ne samo u svrhu nekog „povijesnog” materijala na osnovu kojeg će moći reći buduće generacije da smo i mi nešto radili, nego da i oni do kojih ne može doći izgovorena nego napisana riječ imaju koristi. Vođeni ovom idejom a iskreno poticani sa strane organizatora Katehetske zimske škole, naročito predsjednice Pastoralne komisije pri Uniji VRPJ, s. Deodate Ljubičić, OSU, odlučili smo objaviti u ovom broju „Kateheze” predavanja s ovogodišnje četrnaeste Katehetske zimske škole. Stvarno je šteta što i dosadašnja predavanja nisu bila negdje skupljena i stavljena na raspolaganje našim katehisticama i katehetama. Sve ono što je od njih pismeno ostalo jesu kratki zapisi po bilježnicama sudionica. Činilo nam se to nepravednim i prema Organizatoru i prema sudionicima a i prema samom katehetskom događanju u nas. Kako je na momente lijepo i poticajno prelistavati zbornike Katehetskih ljetnih škola (premda je i njihovo izlaženje nedosljedno!) te u njima otkrivati pregnuća naših pastoralnih djelatnika da pronađu nove putove u rješavanju svojih konkretnih problema. Istina, kad čovjek gleda na ta nastojanja s određenim „povjesnim” odstojanjem uviđa se i „pogodak” i „promašaj”, ali zašto bismo se toga bojali i plašili? Svaki pokušaj je rizik, ali ne pokušati, čini mi se još je veće zlo. Zbog toga bilježimo i sebi i nasljednicima ova naša nastojanja kroz koja se otkriva „životni trzaj” u pojedinom povijesnom momentu našeg crkvenog i vjerničkog rasta.

Budući da je ovo i prvi broj „Kateheze” u ovoj godini, mislim da Vas neće usmetati da Vam kažemo i neke novosti iz kruga Uredništva. Sa zahvalnošću konstatiramo da nam je ova godina donijela 70-tak novih pretplatnika. To je za nas znak podrške i potražnje baš ovakvog štiva kakvo se nudi na stranicama zajedničkog nam pastoralno-katehetskog časopisa. Svojevremeno tražili su od nas više „praktičnog” materijala. Budući da smo toj potrebi doskočili na drukčiji i vjerujemo učinkovitiji način (pokretanje nizova knjiga: „Problemi mladih” i „Pomagala”), naše katehiste i katehete osjetili su potrebu da zagrizu u „tvrđu”, ali ništa manje potrebnu hranu. Bodrenja i poticanja ipak su naišla na plodonosan odgovor. Hvala Bogu! Novi pretplatnici „regrutirani” su najviše sa „Katehetske zimske škole”, „Svećeničkog tjedna” i „Katehetskog tečaja” na Mirenskom Gradu. Osim toga mnogi traže i poštom da se svrstaju među pretplatnike.

Sa zadovoljstvom konstatiramo i to da se znatno uvećao i polog izmjene časopisa sa „Katehezom”. Preko 40 novih časopisa katehetske, pastoralne, pedagoške i srodnih naravi pristiže u Uredništvo. Naša biblioteka broji sada dakle preko 150 časopisa koji pristižu sa svih kontinenata i iz mnogih naroda. Nema poznatijeg katehetskog časopisa kojega ne bismo imali. I to je predmet naše radosti i znak vrednovanja i poštivanja naše djelatnosti.

Katehetski salezijanski centar bio je pozvan od organizatora Katehetskog tečaja na Mirenskom Gradu da predstavi tamo okupljenim (slovenskim) katehisticama i katehetama svoju izdavačku djelatnost. Naišli smo na neobično srdačan prijem kroz kojega su se utvrdila stara i stvorila nova prijateljstva. Od srca smo zahvalni prijateljima iz Slovenije.

Neka uskrslu Gospodin još više utvrdi našu vjeru da se isplati zalagati za poštenu stvar. Vama svima, dragi vjeroučitelji, pretplatnici „Kateheze”, „starima” i „novima” od srca želimo sretan Uskrs i plodonosno čitanje „Kateheze”.

UREDNIŠTVO